

Владислав Кирилович Дзядик

26 жовтня 1998 року на 80-му році життя помер видатний український математик, член-кореспондент НАН України, професор Владислав Кирилович Дзядик.

Він народився 18 лютого 1919 р. в с. Сахновщина на Харківщині. В 1937 р. розпочав навчання в Київському державному університеті ім. Т. Шевченка на факультеті іноземних мов (французький відділ), де провчився до 1941 р. Після закінчення Великої Вітчизняної війни відновив навчання вже в Дніпропетровському державному університеті на фізико-математичному факультеті, який закінчив з відзнакою в 1951 р.

В 1951 – 1953 рр. працював вчителем математики на Волині. В 1953 р. розпочав викладацьку діяльність в Луцькому педагогічному інституті, де пройшов шлях від асистента до завідувача кафедри, захистивши в 1955 р. кандидатську дисертацію. В 1960 р. після блискучого захисту докторської дисертації в Математичному інституті ім. В. А. Стеклова В. К. Дзядик переїхав до Києва, де продовжив свою наукову діяльність в Інституті математики НАН України на посаді старшого наукового співробітника. В 1963 – 1990 рр. очолював відділ теорії функцій, а з лютого 1990 р. і до кінця життя виконував обов'язки радника директора Інституту математики НАН України. В 1969 р. обраний членом-кореспондентом АН УРСР.

Доля В. К. Дзядика склалася так, що він нетрадиційно пізно, лише у 32 роки, прийшов до великої математики. Але його могутній інтелектуальний потенціал і талант дослідника за короткий час розгорнулися на повну силу. Вже перший його блискучий результат — розв'язання відомої задачі Фавара — засвідчив, що в математиці з'явилася нова, яскрава індивідуальність.

В. К. Дзядик обрав головною темою свого наукового життя теорію апроксимації функцій. Завдяки його дослідженням в галузі наближення многочленами аналітичних функцій на компактах комплексної площини був створений новий напрямок сучасної математики, який вже більше 40 років плідно розвивається як в Україні, так і в інших країнах світу.

На початку 80-х років В. К. Дзядик переходить до задач наближеного розв'язання диференціальних і інтегральних рівнянь. Тут він запропонував нові підходи до цих задач і нові строго обґрунтовані методи.

Свій погляд на проблеми теорії апроксимації та її застосування В. К. Дзядик виклав у двох монографіях, широко відомих у світі.

В. К. Дзядик все своє життя дбав про те, щоб математика збагачувалась новими талантами. Він читав блискучі лекції в Київському університеті ім. Т. Шевченка, багато сил віддавав роботі зі своїми учнями. Його самовідданість науці, талант педагога і вченого залучили до справжньої математики чимало талановитої молоді. Серед учнів В. К. Дзядика близько 50 кандидатів і 8 докторів наук.

За заслуги в розвитку науки та підготовці наукових кадрів у 1990 р. В. К. Дзядику присвоєно почесне звання Заслуженого діяча науки і техніки України, а у 1992 р. він удостоєний премії ім. М. М. Крилова НАН України.

Закінчилося земне життя яскравого математика, талановитого педагога і доброї людини Владислава Кириловича Дзядика.

Колектив інституту висловлює глибоке співчуття дружині Світлані Юрїївні, його дочкам Надії і Тетяні, синові Юрію з приводу тяжкої втрати.

Світла пам'ять про В. К. Дзядика назавжди залишиться в серцях тих, хто його знав і працював разом з ним.

Колектив Інституту математики НАН України